

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

indè discedendi quærat occasionem, nihil esse opus
giuersione: abeat quamprimum: Romanorum regem
etiam sine illo hostibus occursum. Comes ubi audiuit
regis animo profundius, ac putaret, petitionem suam
insedisse, prouoluit pedibus eius, veniam postulauit,
se contendere testatus contra regis voluntatem.

CAPVT XIX.

Hostes ubi audiuerunt regem esse in obsidione
faci, transmissis cum copijs Rheno, apud Alder-
nacum in eum ducunt: quæ uero media fuere, omnes
peruastant: & spolijs onustum militem iterum traiecerunt
iussere Rhenum: ut in tuto loco præda collocata, con-
tenderent ad plura conquirenda. Interim uero He-
manni Sueuorum ducis germanus, & Conradus cogno-
mento Sapiens, qui erant partium regis, & ipsi expel-
tis copijs tendebant ad regem: non tamen pares Gisel-
berto vires habebant in armis, ut acie illi opponere con-
tenderent: sed pone legentes iter, sequebantur en-
stantes, si quando occasionem inuadendi nanciscerentur.
Obuium habere sacerdotem tristi vultu: quæ-
sciscitati unde veniret, quidve moerens esset? Ab istis, in-
quit, qui præcedunt prædonibus unicum paupertatis me-
solatium, ademptum est iumentum. Interrogatus si
cæcem Giselbertum, & Euerhardum comitem vidisset.
Respondit illos magnam à se iam suorum manum cum
præda dimisisse: ipsos uero, quod malè ipsis vertat, in
reficiendis corporibus cum paruo comitatu in villa non
longinqua considerare. Re comperta, Vito & Conradus
loquuti milites, arma expediunt: improuisi irruunt
imparatos. Euerhardus occiditur: multiq; cum illo ce-
dunt: capiuntur aliquot. Ipse Giselbertus dux equo præ-
cætus, & quò se vertat incertus, in præfluentem Rhenum, equo
robore

Ita pau-
Cuius re-
de mori-
genibus
calites,
moniti n-
ecclesia
Gallici
tum. A
hostium
pare con-
ricum C
regibus
Non ess
itaque
fos tra
illi, vin
euastat
selbert
Ottoni
in Saxo
compon
suam p
Ottone
ne, gra
occisa
Arbitr
cum iu
se. Fat
da: ve
nudam

robore sisus, se immittit: ibi raptus vnda vortice, perit. Ità paucorū sanguine regi Ro. magna constitit victoria. Cuius rei nuncium vt Ottoni perferebatur, iter tenebat de more suo ad ecclesiam. Mox audiens equo desiliit: & genibus prouolutus, suspexit in calum: O summi, inquit, calites, quam iustè noxæ vindices estis: Discite iustitiam moniti mortales: Et iterum iumentum conscendens, ad ecclesiam properauit. Veruntamen aliquanto diuersius Gallici scriptores rem enarrant, ad eundem tamen exitum. Aiunt regem Francia Ludouicum fuisse in parte hostium, & obniscum regi Ro. quòd Lotharingiam occupare contēderet, quæ semper Gallici iuris extitisset: Hēricum Ottonis patrem, Saxoniam dominatu donatum ab regibus, præcipuè Carolo tum puero, Ludouici patre: Non esse permissum Saxonibus aliquid vltra Rhenum: itaque omnes qui in Lotharingia fauebant Ottoni, pulsos trans Rhenum. Hanc iniuriam Ottonem, vt ferunt illi, vindicaturum, copias in Lotharingiam traduxisse: euastatāq; prouincia, cum magna præda reuertisse. Giselbertus, vt ferunt, regis sui auctus viribus, cum vicem Ottoni reddere constituisset, agmina sua & ille vicissim in Saxoniam traiecit: Et iam multis rebus in prædam comportatis, cum in eo essent occupati Lotharingi, vt in suam prouinciam omnia trans Rhenum traicerent, Ottonem cum suis superuenisse copijs, & inito certamine, grauissimè ferunt præliatū, maiori parte Saxonum occisa: cum etiam Gallici generis plurimi cecidissent. Arbitratum Giselbertum hosti prouenisse victoriam, se cum iumento credidisse profluenti Rheno, & ità periisse. Fauet quisque genti suæ, & illi studet condecoranda: verum historiarum vera lex est, veritatem efferre nudam sine discrimine partium.